

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ НАДАННЯ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ: ДОСВІД КРАЇН ЄС

Кожна країна Європейського Союзу (далі – ЄС) має свою власну систему адміністративно-правового регулювання, проте їх загальна координація здійснюється через систему так званих Директив ЄС, що були прийняті з метою ліквідації бар'єрів при здійсненні страхової діяльності між країнами ЄС. У Директивах ЄС визначаються обов'язкові стандарти забезпечення фінансової стійкості і платоспроможності страховиків, вимоги щодо ліцензування страхової діяльності, наданні бухгалтерської звітності страховиками, рекомендації щодо організації страхового нагляду [1].

Реалізації спільної політики на страховому ринку європейських країн сприяє діяльність організації «Європейське страхування», яка до 2012 року називалась Європейський страховий комітет. Ця організація об'єднує у собі 34 національні страхові та перестраховальні асоціації Європи. У рамках організації «Європейське страхування» існують спеціалізовані секції: страхування життя (life); страхування «не життя» (non-life); медичне страхування; міжнародні відношення й перестраховання; взаємне страхування; економіка і фінанси; оподаткування; статистика; соціальні відношення та освіта.

Головною метою організації «Європейське Страхування» є представництво інтересів і координація діяльності усіх типів страхових та перестраховальних компаній. У процесі регулювання вона представляє спільні інтереси страховиків шляхом розробки, просування, захисту та лобіювання позицій галузі, спираючись на технічні дослідження та багаторічний досвід [2].

Однак не зважаючи на розробку та запровадження загальних правил діяльності страхового ринку ЄС, можна виділити ряд особливостей, що притаманні окремим країнам.

Так, ринок страхування в Німеччині розподілений між двома системами – державним страхуванням і приватними страховими компаніями [3]. Він складається із чотирьох елементів: страхування на випадок захворювання, пенсійне страхування, страхування на випадок безробіття, страхування від нещасного випадку на виробництві. При цьому юридична особа, яка має на меті проводити діяльність із надання страхових послуг в цій країні, повинна отримати ліцензію, що видається спеціально уповноважений орган - Федеральний фінансовий наглядовий орган. Відповідно до страхового законодавства діяльність із надання [4].

У Німеччині діє потужна система державного страхового нагляду, яка здійснює контроль за іноземними і національними страховими компаніями, що діють на страховому ринку Німеччини. Основний принцип, яким керується державний надгляд, це – здійснення захисту прав та інтересів застрахованих [3].

Система страхування, що склалась у Великобританії, має два головних напрямки: довгострокове страхування життя (контракти можуть укладатися на багато років); загальне страхування (в тому числі страхування від нещасних випадків і короткострокове страхування життя) [3].

Відповідно до чинного законодавства діяльність із надання страхових послуг можуть здійснювати: страхові компанії, які отримали ліцензію; андеррайтери «Ллойда»; зареєстровані товариства взаємного страхування; асоціації [4].

Нагляд за діяльністю страхових компаній на території Великобританії здійснює спеціальний орган, що входить до складу Департаменту торгівлі та промисловості. Він має досить широкі повноваження щодо організації та контролю, а також втручання в діяльність страхових компаній. При встановленні фактів порушення правил страхування до страхової компанії застосовуються карні санкції аж до закриття [3].

У Франції Для Франції характерною є висока інтеграція державного, адміністративно-правового регулювання та саморегулювання страхової діяльності [1]. Нормативно-правове регулювання правовідносин у сфері страхування здійснюється за допомогою Страхового кодексу Франції [4]. Органом, що здійснює страховий надгляд в цій країні, є Комісія по контролю за страхуванням, яка здійснює перевірку бухгалтерської звітності прямих страховиків, контролює порядок формування технічних резервів, аналізує їх платоспроможність. Контроль за діяльністю перестраховальників здійснює Комісія по діяльності перестраховальних компаній. Комісії підконтрольні Міністерству економіки та фінансів Франції [1]

Список використаних джерел:

1. Шапенко Л. О. Міжнародний досвід адміністративно-правового регулювання страхування у сфері інноваційно-інвестиційної діяльності / Л. О. Шапенко // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. - 2015. - № 3. - С. 84-89
2. Заволока Л. О. Світове страхування і його роль в українському страховому ринку / Л. О. Заволока, Г. В. Місілюк, І. О. Лаптев, В. А. Скачедуб // Молодий вчений. - 2017. - № 5. - С. 572-577.
3. Мелко В. Л. Імплементация міжнародного досвіду державного регулювання страхування ризиків будівельної діяльності в Україні / В. Л. Мелко // Аспекти публічного управління. - 2016. - № 37-38
4. Жук О. О. Зарубіжний досвід у сфері страхування та можливості його використання / О. О. Жук // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. - 2014. - № 2. - С. 215-218.